

59. ஆண்ட பத்து

(ஆசிரியவிருத்தம்)

*திருத்தாண்டகப் பண் (ஹரிகாம்போதி)

திருச்சிற்றம்பலம்

* அரியாணை யந்தணர்தம் - என்னும் திருத்தாண்டகப் பண்.

Devaram

கோயில் (Appar)

அரியாணை அந்தணர்தம் சிந்தை யாணை

அருமறையின் அகத்தாணை அணுவை யார்க்கும்

தெரியாத தத்துவனைத் தேனைப் பாலைத்

திகழொளியைத் தேவர்கள்தங் கோனை மற்றைக்

கரியாணை நான்முகனைக் கனலைக் காற்றைக்

கனைகடலைக் குலவரையைக் கலந்து நின்ற

பெரியாணைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ராணைப்

பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தில்லையிலிருந்து சென்று திருவேட்களம்

திருக்கழிப்பாலை வணங்கி , மீண்டும் வந்து தில்லைக் கூத்தப் பெருமானைத்

தொழுது பாடியருளியது இத் திருப்பதிகம் .

குறிப்பு : இத் திருமுறைமுழுதும் திருத்தாண்டகங்களால் தொகுக்கப் பெற்றது .

இருபத்தேழ் எழுத்து முதலாகப் பெற்று வரும் அடிகளாலாகிய செய்யுள்கள் `

தாண்டகம் ` எனப்படும் . இருபத்தேழ் எழுத்திற் குறைந்துவரும் அடிகளாலாகிய

செய்யுள்கள் ` சந்தம் ` எனப்படும் . சந்த அடிகளும் தாண்டகங்களில் விரவி வருதல்

உண்டு . அவ்வாறு வரும் செய்யுள்கள் , ` சந்தத் தாண்டகம் - தாண்டகச் சந்தம் -

சமசந்தத் தாண்டகம் ` என ஏற்ற பெற்றியான் வழங்கப்பெறும் .

இத்திருமுறையுள்ளும் அவ்வாறு வந்தன உள . தாண்டகம் முதலியவற்றின்

இயல்புகளை யாப்பருங்கல விருத்தி முதலியவற்றுட் காணலாம் . ` ஆரியத்திலுள்ள

தண்டகம் என்னும் ஒருவகைச் செய்யு ளோடு சம்பந்தம் உடைமை பற்றித் `

தாண்டகம் ` எனப்பட்டது ` என்பர் . எவ்வாறாயினும் எழுத்தளவை நோக்காது , ஒன்று , இரண்டு , ஐந்து , ஆறாம் சீர்கள் மூவசைச் சீர்களாகவும் , ஏனைய சீர்கள் ஈரசைச் சீர் களாகவும் அமைந்த எண்சீரடி நான்கினால் வரச்செய்தலே ஈண்டுக் கருத்தென்க . இத்திருப்பதிகம் , இறைவனது பேரருள் இயல்புகளைப் பேசுந்தொறும் உளதாகிய பேரின்ப மேலீட்டில் அருளிச் செய்தது . அன்னதாகவே , இதனுள் இறைவனைப் பல பெயர்களாற் குறித்தருளி யது , அவ்வியல்புகளை எல்லாம் தாம் பலபட எடுத்துப் பேசிய வாற்றினை அருளிச்செய்தவாறாம் . கோயில் - தில்லை . இத் தலத்தையே , ` கோயில் ` எனச் சிறந்தெடுத்தோதுதல் , உடம்பினுள் இறைவர் வெளிப்பட்டு நின்று ஆடல் இயற்ற நிற்கும் நெஞ்சகம் போல , உலகினுள் அவ்வாறு நின்றல் பற்றி என்க . ` பெரிய திருத்தாண்டகம் ` என்றது , மேற்கூறிய அளவிற் குறையாத அடிகளே பெற்ற தாண்டகம் என்றவாறு . அதனிற குறைந்ததனையும் , சிலர் , ` தாண்டகம் ` என வழங்குதல் பற்றி இவ்வாறு கூறப்பட்டது . இப்பெயரினை இத்திருமுறை முழுவதற்கும் உரியதாகக் கொள்க .

566. (ஸ்)தம்பமா முளைத்தெழுந்து சயம்பு தந்தை
தடுமாற நின்றஸ்வயம் ஜோதி ஆதி
வம்பமாச் சவையேறி வாய்மை சேரா
வம்புரைகள் வாய்பிதற்றும் வலவை நாயேன்
விம்பமாம் இவ்வுலகை மெய்யாக் கொண்டு
வெறித்தமன வேழத்தைப் பிணித்தற்கு உற்ற
கம்பமா முளைத்த வேங்கடவர் தானைக்
கருதாத நாளெல்லாம் விருதா நாளே. 1
567. ஆண்டகையாம் அச்சுதனும் அயனும் தேடி
அடிமுடிகள் காண்பரிய ஆதி ஜோதி
பூண்டபுலை நாயையுமீழ் பொருளாக் கொண்டு
பொன்தவிசு மேலிடுஉம் பூட்கை போல
மூண்டபழ வல்வினையை முற்றும் செற்று
மோகாந்த காரத்தை மோசித்து என்னை
ஆண்டதிரு வேங்கடனார் அடிவாய்ச் சிந்தை
அழியாத நாளெல்லாம் பழியாம் நாளே. 2
568. பொறையனார் பிழைபொறுத்துப் புன்மை தீர்ப்
புலைநாயேன் புன்தலைமேற் பொன்தாள் வேய்ந்த
மறையனார் மதிமிகுந்த மாந்தர் தாமும்
மாமறைநூல் கடல்கண்டு மயங்கி நிற்ப
மிறையலா மெய்ப்பொருளை வெண்ணை யாக்கி
விழுங்குமாறு எனக்களித்த வேங்க டேச
இறையனார் எழில்நலம்சேர் தாள்வாய்ச் சிந்தை
இறவாத நாளெல்லாம் சிறவா நாளே. 3
569. ஆதாது கூட்டுறவால் அகந்தை மீக்கூர்ந்து
அழிபொருள்மேல் விளைநிலமேல் ஆசை கொண்டு
மாதாது மாமழைக்கண் மதர்த்த நோக்கால்
மாலாகி மாயைக்கு வயப்பப் டேனை
ஆதரமிக்கு ஓடிவரும் தற்றூப் போல
அவனியில்வந்து அவிச்சைகெடுத்து ஆண்டு கொண்டு
நாதரம ணைசனார் நல்தாள் அன்பாய்
நயவாத நாளெல்லாம் பயவா நாளே. 4
570. சோத்தமெனக் கைகூப்பித் தொழுது மின்னார்
சொல்லுஞ்சொல் உறுதியெனத் தோய்ந்தது அல்லால்
ஆத்தமொழிப் பயனென்றும் அறியாது அந்தோ
வாதரொடு கூட்டுறவால் எருவை போலப்
போத்தியல்பொய்ப் புல்லறிவின் புலைநா யேனைப்
பொருளாக்கிப் பொன்னடியென் தலைமேல் வைத்துக்
காத்தஅருள் கனரமணக் கடவுள் பாதம்
கல்லாத நாளெல்லாம் பொல்லா நாளே. 5

571. யான்எனதென்று எழும்இரண்டு செருக்கு மோசித்து

இணையில்லாத் தூரியநிலை இயல்பு காட்டிக்
காண்டியலுங் கஞ்சத்தோன் ஆதி யாய

கடவுளர்கள் உள்ளிட்டுக் காணா நின்ற
ஊனியலும் உயிரிலக்கம் ஒருநான் முவேழ்
உற்றவுலகு ஈரேழும் உற்று நோக்கச்
சூனியமாச் செய்தசுக ரமணர் சீரைத்

தூற்றாத நாளெல்லாங் கூற்றா நாளே. 6

572. பழித்துகள்சேர் துன்மார்க்கப் பாவி யேன்பால்

பரிந்தெய்தி ஆணவப்பாழ் பாழே யாகக்
கழித்தொழித்துக் கர்மமலக் களிம்பு போக்கிக்
காரிருளாம் மாமாயை கடிந்து காண
விழித்துணைக்கு விருந்தாகி விழவு மாகி
வினையேனை மீளாத விட்டில் கூட்டும்
வழித்துணைவேங் கடரமணர் வாரி ஐத்தாள்
வாழ்த்தாத நாளெல்லாம் பாழ்த்த நாளே. 7

573. மாவிரத மேற்கொண்டு மாத ராசை

மயலிடைத்தாம் விழாது மற்று முற்றும்
தாவியமா தவத்தரையுந் தாழ்ப்ப வைத்துத்
தரமொன்றும் பற்றாத சழக்க னேனை
மாவிரகந் தலைக்கேறி மருண்ட நாயின்
மத்தன்இவன் மாகாமி என்னாது ஆண்ட
ஆவிரம னேசனார் அம்பொற் பாதம்
அடையாத நாளெல்லாம் கடையா நாளே. 8

574. தெள்ளமுதம் உள்ளுதொறும் தெவிட்ட உண்டு

தேக்கெறிக்கும் தேவர்களும் சிந்தை கொள்ளக்
கள்ளமறும் மெய்யடியார் காத லாகிக்
கழன்றுஉள்ளம் கசிந்துருகிக் கரையும் தோறும்
கொள்ளுகொள வாய்மடுப்பக் குமிழி பாயக்
கொழுங்களிசேர் பேரின்பக் கோற்றேன் ஊறும்
தள்ளைரம னேசர்தா மரைத்தாள் அன்பாய்த்
தாழாத நாளெல்லாம் பாழா நாளே. 9

575. உதரமிக ஓம்பலே உயர்ந்த தாய

உறுதியென நாணனும் உழைக்க லுற்ற
பதகன்னபப் பன்னாறும் பழித்தோர் எல்லாம்
பதைப்பு ஒடுங்க மெய்க்ஞானப் பவிச ளித்து
விதரணமொன்று அறியாத வெறிநா யேற்கு
வேழத்தின் மேல்தவிசை விரும்பி இட்ட
வேழத்தின் மேல்தவிசை விரும்பி இட்ட
பதரமணப் பசுபதியின் கோயில் சூழப்
படராத நாளெல்லாம் இடரா நாளே. 10

சயம்பு தந்தை-சுவயம்புவாகிய தந்தை; சயஞ்சோதி-சுவயம் ஜோதி; விருதா-வீண்; பூட்கை-கொள்கை;
மோசித்து-விடுவித்து, போக்கி; மிறையலா-குற்றமற்ற

ஆதர்-அறிவில்லாதவர்; மாலாகி-மயக்கங்கொண்டு; கற்றா-கன்று ஈன்ற பசு; எருவை-பருந்து;
போத்து-ஆண் முதலை; கான் இயலும் கஞ்சம்- வாசனை பொருந்திய தாமரை; வாரிசத்தாள்-தாமரை
போன்ற பாதம்

கோல் தேன்-கொம்புத்தேன்; உதரம்-வயிறு; நாணாரும்-நாள் நாளும்; விதரணம்-ஒழுங்கு முறை; இடர்
ஆம் நாளே-துன்ப நாளே.